

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Zambrowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Stetkiewicz

Protokolant Martyna Sienicka

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 27 maja 2019 r. i 15 lipca 2019 r.

sprawy

D. W.,

syna A. i H. z domu W.,

urodzonego w dniu (...) w R.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 15 kwietnia 2017r. w msc. R., pow. (...), woj. (...), groził pozbawieniem życia poprzez zastrzelenie z broni palnej swojej żonie M. W., w ten sposób że wypowiedział te groźby innej osobie, czym wzbudził u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę ich spełnienia

tj. czyn z art. 190 § 1 kk

II. od nieustalonego dnia, jednakże nie później niż od 15 kwietnia 2017r. do 19 sierpnia 2017r. w msc. R., pow. (...), woj. (...) posiadał bez wymaganego zezwolenia broń palną w postaci karabinka sportowego (...) kal. (...) „(...)” (...) mm

tj. czyn z art. 263 § 2 kk

I. Oskarżonego D. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie I (pierwszym) czynu i za to na mocy art. 190 § 1 kk skazuje go i wymierza mu karę 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Oskarżonego D. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie II (drugim) czynu i za to na mocy art. 263 § 2 kk skazuje go i wymierza mu karę 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności.

III. Na mocy art. 85 § 1 kk, art. 85 a kk, art. 86 § 1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego D. W. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec niego w punkcie I (pierwszym) i II (drugim) wyroku i wymierza oskarżonemu D. W. karę łączną 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności.

IV. Na mocy art. 69 § 1 i § 2 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej w punkcie III (trzecim) kary pozbawienia wolności oskarżonemu D. W. warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.

V. Na mocy art. 71 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego D. W. karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 10 (dziesięć) złotych.

VI. Na mocy art. 46 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego D. W. na rzecz pokrzywdzonej M. W. nawiązkę w wysokości 800 (osiemset) złotych.

VII. Na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk nakłada na oskarżonego D. W. obowiązek informowania Sądu o przebiegu próby na piśmie co 6 (sześć) miesięcy.

VIII. Na mocy art. 44§ 6 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci karabinka sportowego (...) kal. (...) „(...)” (...) mm szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych numer I/1/17/B i przechowywanego w KPP w Z..

IX. Zasądza od oskarżonego D. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

Sygn. akt II K 64/19

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. W. i M. W. pozostawali w związku małżeńskim do 2018 r. Małżonkowie większość czasu przebywali w B. w celach zarobkowych. Stosunki pomiędzy małżonkami układały się źle z winy D. W., który używał siły fizycznej i psychicznej w stosunku do swojej żony. Na skutek awantur wywoływanych przez męża M. W. w miesiącu lutym 2017 r. wyprowadziła się z domu wspólnie zamieszkiwanego z mężem w B.. W dniu 15 kwietnia 2017 r. D. W. przebywał wraz z synem A. W. w swoim domu w miejscowości R.. W trakcie rozmowy z synem oskarżał żonę o zdradę i groził, że zastrzeli ją z posiadanej przez siebie broni. Słowa te zaniepokoiły syna stron, który treść nagranej z ojcem rozmowy przesłał M. W.. Kobieta po odsłuchaniu rozmowy przez synu przestraszyła się gróźb męża. Strach jej był uzasadniony, bowiem wielokrotnie D. W. zachowywał się w stosunku do żony agresywnie. Ponadto M. W. miała uzasadnione podstawy aby sadzić, że groźby mogą być spełnione ponieważ mąż posiadał w domu broń.

W dniu 19 sierpnia 2017 r. funkcjonariusze policji z KPP w Z., w wyniku przeszukania domu stron w miejscowości R. odnaleźli w ukrytą w kominku w salonie broń palną w postaci karabinka sportowego (...) kal. (...) „(...)” Właścicielem broni palnej jest D. W.. Znaleziony w wyniku przeszukania pomieszczeń gospodarczych karabinek sportowy jest bronią palną w myśl przepisów ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, na której posiadanie wymagane jest zezwolenie. D. W. nie posiadał zezwolenia na posiadanie broni.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: częściowo wyjaśnienia D. W. (k. 151-152), zeznania świadków A. W. (k. 217-217v), M. W. (k. 216-216v) E. C. (k. 227v), płyty CD wraz z wydrukiem fotografii (k. 1-8), protokół oględzin miejsca wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 41-50), protokół utrwalonego zapisu (k. 37), protokoły oględzin rzeczy z materiałem dowodowym (k. 48-56), opinii daktyloskopijnej (k. 104-107) opinii z zakresu badań broni (k. 108-109), dane osobopoznawcze oskarżonego (k. 81,82,141-144) zapytanie o karalność (k. 140).

Oskarżony słuchany w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem przyznał się do posiadania broni i potwierdził, że wypowiadał pod adresem żony słowa, które ona uznała jako groźby. Wyjaśnił jedynie, że groźby te padały w trakcie luźnej rozmowy z synem. Podał jedynie, że nie miał zamiaru zastraszyć żony, był załamany po rozstaniu z M. W.. Jeśli chodzi o posiadanie broni, oskarżony wyjaśnił, że broń dostał od ojca i nie miał czasu na wyrobienie pozwolenia.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego jedynie w tym zakresie, w jakim przyznał się do posiadania broni i wypowiedzenia pod adresem słów, które ona uznała jako groźby pozbawienia życia. Za niewiarygodne Sąd uznał jego wyjaśnienia w kwestii, w której zaprzecza on, jakoby chciał wzbudzić w małżonce obawę strachu. Wyjaśnienia oskarżonego w kwestii przyznania się do posiadania broni, znajdują swoje odzwierciedlenie w materiale zgromadzonym w aktach sprawy w szczególności protokole przeszukania pomieszczeń, oraz opinii z zakresu badania broni. Okoliczność, że słowa oskarżonego wypowiedziane do syna wzbudziły w M. W. uzasadnioną obawę ich spełnienia

potwierdzili świadkowie A. W. i E. C.. Analizując właśnie zeznania świadka A. W. uznać należy, że wyjaśnienia jego są one spójne i konsekwentne. Wynika z nich, że słowa groźby pozbawienia życia wypowiedział oskarżony w nerwach - a ich adresatem była właśnie pokrzywdzona. D. W., jednoznacznie wskazał, że w przypadku, gdy pokrzywdzona odejście od niego on zastrzeli ją z posiadanej przez siebie broni. Ponieważ oskarżony taką broń posiada i w przeszłości zachowywał się agresywnie w stosunku do żony, obawa spełnienia groźby była jak najbardziej realna. W tym też zakresie Sąd uznał zeznania pokrzywdzonej za wiarygodne. Treść nagrane rozmowy z synem, jednoznacznie wskazuje, że pokrzywdzona mogła mieć obawę o swoje zdrowie i życie. Słowa wypowiediane przez oskarżonego były mocne a zamiar jego jednoznaczny.

Tak zgromadzony materiał dowody w ocenie sądu pozwala na przyjęcie, że oskarżony w dniu 15 kwietnia 2017 r. w miejscowości R. groził pokrzywdzonej M. W. pozbawieniem życia, a groźba ta wzbudziła w niej uzasadnioną obawę jej spełnienia. Czyn ten wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 kk. Według „Komentarza do Kodeksu Karnego” pod redakcją prof. Andrzeja Zolla, przepis art. 190 § 1 k.k. chroni wolność człowieka przed obawą popełnienia przestępstwa na jego szkodę lub szkodę osoby najbliższej. Natomiast groźba jest oddziaływaniem na psychikę drugiej osoby, której celem najczęściej jest podporządkowanie woli zagrożonego woli sprawcy. Możliwa jest jednak groźba karalna, której celem jest jedynie wywołanie u zagrożonego stanu obawy przed spełnieniem groźby. Groźba może być wyrażona za pomocą wszystkich środków, mogących przekazać do świadomości odbiorcy jej treść. Zapowiedź popełnienia przestępstwa może, więc być dokonana ustnie, na piśmie, ale także za pomocą gestu, czy też innego zachowania. **Przy czym nie jest konieczne, aby groźący miał w rzeczywistości zamiar zrealizowania groźby. Wystarczy, że treść groźby zostaje przekazana zagrożonemu. Do dokonania tego przestępstwa konieczne jest wystąpienie skutku w postaci wzbudzenia w zagrożonym uzasadnionej obawy, że groźba będzie spełniona, tzn., że zarówno okoliczności, w jakich groźba została wyrażona, jak i osoba groźącego robią wrażenie, iż groźba wyrażona została na serio.** Pokrzywdzona musi potraktować groźbę poważnie i uważać jej spełnienie za prawdopodobne. Nie jest wymagane natomiast obiektywne niebezpieczeństwo realizacji groźby. W ocenie sądu z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Jak wynika z zeznań pokrzywdzonej przestraszyła się słów groźby, jak wskazała oskarżony w przeszłości był w stosunku do niej agresywny. Ponadto już po ich rozstaniu nie dawał jej spokoju, atakując ją wiadomościami i tekstowymi i telefonami. Pokrzywdzona zamieszkuje sama i boi się oskarżonego. Wskazać należy przy tym, że nie ma też znaczenia, czy sprawca wypowiada groźbę sam, czy też czyni to za pośrednictwem innej osoby, tak jak w tym wypadku za pośrednictwem A. W. – warunkiem koniecznym jest, aby dotarła ona do pokrzywdzonego (tzw. Groźba pośrednia). Groźba może być skierowana bezpośrednio do pokrzywdzonego, jak również do osoby trzeciej z zamiarem przekazania jej ofierze. Tak też i było w tym przypadku groźbę usłyszał syn stron - który, w trosce o życie i zdrowie matki przekazał ją pokrzywdzonej. Uznając oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu sąd wymierzył mu karę jak 4 miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta zdaniem Sądu będzie adekwatna do stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu.

Ustosunkowując się natomiast do zarzutu z art. 263 § 2 kk, sąd uznał, że oskarżony najpóźniej do dnia 19 sierpnia 2017 r. posiadał bez zezwolenia broń palną w postaci karabinu sportowego (...). Z opinii z przeprowadzonych badań broni i balistyki wynika, że egzemplarz broni zabezpieczony u oskarżonego to karabinek sportowy. Jest on bronią palną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji. Karabinek nadaje się do oddawania strzałów. Na posiadanie broni wymagane jest pozwolenie.

Posiadanie w rozumieniu art. 263 § 2 k.k. należy rozumieć każde faktyczne, nawet krótkotrwałe władanie rzeczą, zarówno jak właściciel, ale i bez chęci zatrzymania dla siebie np. tylko aby używać chwilowo, czy za kogoś innego, z zamiarem przywłaszczenia lub bez, czy przechowania z upoważnienia innej osoby. Charakteryzują go takie czynności, jak "mieć, trzymać, utrzymać czy dysponować". Co istotne omawiany występki może zostać popełniony nie tylko przez działanie ale i zaniechanie, a sprawca tego przestępstwa może być posiadaczem broni lub amunicji, nawet jeśli ich nie widział i nie dotykał. (por. min.: postanowienie Sądu Najwyższego z 8 kwietnia 2014 r. sygn. IV KK 44/14, wyrok Sądu Najwyższego z 21 stycznia 2009 r., sygn. II KK 197/08, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 27 czerwca 2002 r., sygn. II AKA 149/02, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 21 czerwca 2007 r., sygn. II AKA 55/07, wyrok Sądu

Apelacyjnego w Katowicach z 24 stycznia 2008 r. sygn. II AKa 396/07, wyrok Sądu Najwyższego z 21 kwietnia 1983 r. sygn. Rw 286/83, OSNKW 1983, Nr 10-11, poz. 89 SA we Wrocławiu z 1 lipca 2014 r. sygn. II AKa 161/14, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 23 grudnia 2014 r. sygn. II AKa 393/14).

W praktyce orzeczniczej i doktrynie utrwalony i niekwestionowany jest pogląd o konieczności innego niż cywilistyczne rozumienia posiadania, w odniesieniu do przestępstwa z art. 263 § 2 k.k. Oczywiście jest zatem, że nie ogranicza się ono wyłącznie do "osobistego dzierżenia broni czy amunicji, a oznacza każde władanie nimi - w tym także w zakresie możliwości wydawania zleceń co do jej dalszego losu, gdy jest złożona poza miejscem, do którego sprawca ma ciągły dostęp, byle tylko to od niego zależał jej dalszy los i miał zamiar jej posiadania" (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z 8 kwietnia 2014 r. w sprawie IV KK 44/14).

Czynność sprawcza z art. 263 § 2 k.k. polega na nielegalnym "posiadaniu" broni palnej lub amunicji. **Jest to czynność, która może przejawiać się zarówno jako działanie, jak i zaniechanie. Sprawca może bowiem aktywnie nielegalnie wejść w posiadanie broni (np. przez jej zabranie komuś lub nielegalny zakup lub użyczenie), jak też może nie oddać broni, na którą nie ma pozwolenia, a która należała na przykład do jego zmarłego ojca** (pasywność zachowania) lub na którą utracił pozwolenie. Zatem, oskarżony posiadając broń, która otrzymał od ojca winien był ją zwrócić. Zaniechanie powyższych działań doprowadziło do naruszenia treści art. 263 § 2 kk.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu Sąd, miał na względzie ustawowe przesłanki określone w art. 115 § 2 kk, a w szczególności rodzaj i charakter narażonego dobra, jakim w tym wypadku było prawo majątkowe.

W świetle powyższego Sąd uznał, iż kara pozbawienia wolności w wymiarze 7 miesięcy za czyn z art. 263 § 2 kk będzie adekwatna do stopnia zawinienia D. W..

Sąd wymierzył oskarżonemu łączną karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, uznając że kara ta w pełni odzwierciedla wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów i jednocześnie wzbudzi w oskarżonym wolę przestrzegania przepisów prawa w przyszłości.

Mając na względzie dotychczasową niekaralność oskarżonego i pozytywna prognozę kryminalistyczna w stosunku do oskarżonego Sąd skorzystał z dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat.

Jednocześnie by wzmocnić społeczne oddziaływanie kary i wzmocnić w oskarżonym wolę przestrzegania prawa sąd orzekł wobec oskarżonego karę 100 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Dodatkowo nałożył na niego obowiązek informowania sądu o przebiegu okresu [próby w okresach co 6 miesięcy. Środek ten ma za zadanie kontrolę zachowania oskarżonego w wyznaczonym przez sąd okresie próby.

Jednocześnie na wiosek oskarżycielki posiłkowej sąd zasądził od oskarżonego na jej rzecz nawiązkę w wysokości 800 złotych. Kwota ta w części winna przynajmniej w niewielkiej części zadośćuczynić pokrzywdzonej wyrządzona zachowaniem oskarżonego krzywdę.

Na mocy art. 54 ust 1 ustawy prawo łowieckie i art. 44 § 6 kk sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci zabezpieczonej broni.

Mając na względzie sytuację materialną oskarżonego sąd obciążył go kosztami postępowania w sprawie.